

fokus nok på de ledige. Det lå lidt i luften – hr. Ole Sohn må have mig undskyldt, hvis jeg overvurderer hans udtryk – at kommunerne ikke vil kunne løfte opgaven. Det er ikke vores opfattelse i Det Konservative Folkeparti. De nye, stærke kommuner vil kunne løfte opgaven med at få de ledige i beskæftigelse.

Vi opfordrer selvfølgelig også til, at jobcentre, A-, B- og C-centre, som kommer i hver kommune, samarbejder om jobanvisninger rundtomkring på tværs af kommunegrænserne. Der skal selvfølgelig samarbejdes.

Med den valgte model med A-, B- og C-centre føler vi os overbevist om, at man sikrer den faglige kompetence i forhold til de problemstillinger, som de ledige altså af sådan varierende sværhedsgrad har, alt afhængigt af, hvor længe de nu har været ledige.

I den forbindelse må vi også notere os, at om end vi diskuterer tingene her lidt frem og tilbage, og der har også været nogle kritiske hørings svar, så er der generel tilfredshed med modellen med én indgang, og at vi afsondrer beskæftigelsesindsatsen fra den sociale indsats.

Vi i Det Konservative Folkeparti finder derfor, at modellen er helt rigtig, fordi kommuner og stat nu i fællesskab skal koncentrere sig om at få flere ledige i job, og det er pinedød nødvendigt for, at vi kan bevare de ydre rammer omkring det her velfærdssamfund, som en stor del af Folketinget jo bekender sig til.

Jeg er derfor glad for også at høre, at hr. Jan Petersen er forholdsvis positivt stemt, og vi går derfor til et udvalgsarbejde, hvor vi kan høre på hinandens synspunkter og se, om der er mulighed for at imødekomme hinanden. Det vil jeg ikke love noget som helst om fra den her talerstol nu, men jeg synes, at det her er så vigtigt et område, at det også er vigtigt at få de tidligere regeringsbærende partier med, netop fordi det er så stort et område.

Det Konservative Folkeparti kan stemme for lovforslag nr. L 22, og jeg vil i denne forbindelse sige, at vi selvfølgelig som en konsekvens af det også vil kunne stemme for lovforslag nr. L 23.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg har hæftet mig ved, at en række eksperter, bl.a. også eksperter fra arbejdsgiverorganisationerne, peger på, at det her forslag kan være med til at øge strukturledigheden i Danmark, fordi det danske arbejdsmarked fra i dag at udgøre måske omkring 35 naturlige arbejdsmarkeder

bliver delt op eller risikerer at blive delt op i omkring 100 delarbejdsmarkeder.

Jeg spørger mig selv, om det ikke bekymrer den konservative ordfører, at en række eksperter har disse synspunkter, og hvilke betragtninger ordføreren måtte gøre sig i den anledning.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Bekymrer de jo et stærkt ord, men vi ræsonnerer altid over tingene og tænker over tingene.

Jeg kan nu ikke forstå den bekymring, for vi mener, at de her større og bæredygtige kommuner vil være i stand til at løfte opgaven med det jobcenter, de får.

Så igen: Hvorfor skulle der komme den polarisering på arbejdsmarkedet? Vi opfordrer jo netop til, at jobcentre også skal samarbejde. Men det er vigtigt her, at KL griber bolden, at kommunalbestyrelserne griber bolden, at også S og R griber bolden, og at vi samarbejder om det her, for det er et meget vigtigt projekt.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, det var et ganske interessant og i øvrigt også meget relevant spørgsmål, som den radikale ordfører kom med. Altså, når man går fra relativt få, 30-35, jobcentre, som vi jo reelt har i dag, op til at have 100, så opsplitter man arbejdsmarkedet mere.

Jeg går ud fra, at den konservative ordfører er enig i, at en stor del af arbejdskraften er så mobil, at den pendler på tværs af kommunegrænser og også på tværs af de kommende kommunegrænser. Hele Sjælland er et kæmpe pendlerområde. Man kan bare høre i radioen hver morgen, hvordan det blokker til ind og ud af København. Derfor er det lidt uforståeligt, at man kan have den opfattelse, at det, at man laver mindre enheder, skulle være bedre – selv om kommunerne bliver større, så bliver det mindre jobenheder – at en kommune eksempelvis nede på Midtsjælland, hvor de fleste pendler ud, skulle kunne løfte opgaven. Naturligvis kan den ikke det. Så skal de samarbejde med andre.

Kl. 16.15

Jamen hvorfor ikke have de større enheder, som vi kender til i dag? Det er jo det, arbejdsmarkedet efterspørger. Det er det, der er behov for, hvis man skal løfte den nationale beskæftigelsespolitik. Her kommunaliserer man det, splitter det op i atomer, og så siger man, at det er enklere, og at det giver én indgang. Det gør det